

ת"פ 54158/11/14 - פרקליטות מחוז חיפה נגד אנדריי לובנצ'וב

בית משפט השלום בקריות

ת"פ 54158-11-14 פרקליטות מחוז חיפה נ' לובנצ'וב

בפני
בעניין: כבוד השופט יוסי טורס
פרקליטות מחוז חיפה

המאשימה

נגד

אנדריי לובנצ'וב

הנאשם

גזר דין

כתב האישום וההליכים

1. הנאשם הורשע, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בעבירות נגד שוטרים ואנשי ציבור. כתב האישום מתאר אירוע במסגרתו הגיע הנאשם ביום 4.5.14 לסניף הביטוח לאומי בקריית חיים. הנאשם קילל את המאבטח בכניסה ודרש לקבל את קצבתו. לאור כך נמנעה מהנאשם כניסה לסניף והוזמן שוטר שעבד במקום בשכר. השוטר ניסה להרגיע את הנאשם, אך זה קילל אותו "חמור בלאט... בן זונה... מטומטם", ירק עליו, בעט ברגלו והיכה אותו בפניו. לאור כך עוכב הנאשם והתבקש להיכנס לניידת משטרה שהוזמנה למקום, אך הוא סירב ונאחז במעקה סמוך. כאשר הגיע הנאשם לתחנת המשטרה והתבקש להיכנס לתא המעוכבים, שוב קילל את השוטר, ירק עליו ובעט ברגלו. כתוצאה מכך נגרמה לשוטר שריטה בסנטר.

2. בגין אירועים אלו הורשע הנאשם בעבירות של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, עבירה לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - "חוק העונשין"); הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, עבירה לפי סעיף 275 לחוק העונשין, העלבת עובד ציבור, עבירה לפי סעיף 288 לחוק העונשין; והתנהגות פסולה במקום ציבורי, עבירה לפי סעיף 216(א)(1), (4) לחוק העונשין.

3. להשלמת התמונה יצוין כי בתחילה כפר הנאשם בעובדות כתב האישום, אך עם תחילת פרשת התביעה, הושג הסדר הטיעון כפי שתואר לעיל והנאשם הודה בעבירות המיוחסות לו. עוד אציין כי טרם שלב הטיעונים לעונש ביקשתי לקבל חוות דעת מטעם הממונה על עבודות השירות, אך הממונה ציין כי בשל מצבו הרפואי של הנאשם, הוא אינו כשיר לבצע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים לעונש והראיות

4. הנאשם העיד לעונש את הגב' טטיאנה מיכאלובסקי, פעילה בעמותה שמטרתה סיוע לנזקקים. העדה

תיארה כי היא מכירה את הנאשם כשמונה שנים מביקוריו בעמותה והיא הבחינה כי בעת האחרונה חל בו שינוי - הוא הפסיק לשתות לשוכרה כפי שנהג בעבר, שינה את מקום מגוריו ומביע חרטה על אורח חייו הקודם.

5. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם פגע במעשיו בערכי השמירה על שלטון החוק, כבודם וביטחונם האישי של אנשי הביטחון והחוק. נטען כי אנשים אלו עובדים בתנאים קשים וחשופים לאיומים ופגיעות ומתחייבת הגנה עליהם למען יוכלו לבצע את תפקידם. עוד נטען כי המעשים בוצעו במקום ציבורי והמעניק שירות לאוכלוסיות מוחלשות. לאור כך הוצע מתחם ענישה הנע בין 6 חודשי מאסר ועד 12 חודשי מאסר. ביחס לנתוני הנאשם, צוין כי עברו מכביד ואין מדובר באדם המנהל חיים נורמטיביים. בהקשר להיבט השיקום צוין כי לא הוצגה תמונה ממנה ניתן ללמוד על סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה ולכן התבקשה ענישה במרכז המתחם שהוצע.

6. ב"כ הנאשם ציינה כי אין מדובר באירוע מתוכנן וכי תוצאותיו ונסיבותיו אינן חמורות. כן צוין כי מדובר בנאשם כבן 47, בודד, אשר עלה ארצה בשנת 1999 והוא סובל ממחלות קשות כמתואר במסמכים הרפואיים ובחוות דעת הממונה על עבודות השירות. כן צוין שהנאשם עושה בעת האחרונה מאמץ לשינוי אורחות חייו, הוא חדל לשתות ומנסה לנהל אורח חיים תקין. לאור כך צוין שלא יהיה זה הוגן להטיל עליו עונש מאסר רק בשל כך שאינו כשיר לבצע עבודות שירות והתבקשה אפוא הסתפקות בענישה מותנית.

7. הנאשם ציין כי הוא מעוניין להתחיל חיים חדשים, הוא אינו מעוניין עוד לשתות וכי הוא נקי משתייה במשך 7 חודשים.

דין והכרעה

8. בהתאם לתיקון 113 על בית המשפט לגזור את הדין לאחר קביעת מתחם ענישה ההולם את העבירה בנסיבותיה. בהמשך יש לדון בשאלה אם ראוי לסטות מהמתחם, לקולה או לחומרה, שאחרת ייגזר העונש בגדרי המתחם. ואולם, השלב הראשון בהליך זה עניינו בקביעה אם העבירות בהן הורשע הנאשם מהוות אירוע אחד, או שמא מספר אירועים בהתאם לסעיף 40ג'(א) לחוק העונשין. בענייננו טענו שני הצדדים לקביעתו של מתחם אחד ואכן בהתאם למבחן "הקשר ההדוק" כפי שנקבע בפרשת ג'אבר (ע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.14)) מדובר באירוע אחד.

9. **הערכים המוגנים בבסיס העבירות:** מעשי הנאשם גרמו לפגיעה בשלטון החוק וביכולתם של השוטרים למלא את תפקידם (עפ"ג 15-12-4794 מדינת ישראל נ' זבידא (10.1.16)). כן ראוי להזכיר את זכותו של השוטר (ככל אדם) לשלמות גופו ולביטחונו האישי.

10. **נסיבות ביצוע העבירות:** מקובל עליו שאין מדובר באירוע מתוכנן. הנסיבות המלאות לא התבררו וכתב האישום לאקוני משהו באשר לסיבה בגינה החל הנאשם לצעוק על המאבטח בכניסה. ביחס לנזק שנגרם, מקובל עלי שהנאשם הפעיל אלימות במדרג נמוך והפגיעה בשוטר (מבלי להמעיט בחומרתה) הסתכמה בשריטה בגינה לא הוגשו מסמכים רפואיים.

11. **מדיניות הענישה:** ביחס למדיניות הענישה הנוהגת בעבירות דומות ניתן להפנות לפסקי הדין הבאים:

ברע"פ 8748/10 **נמירי נ' מדינת ישראל** (7.12.10) נידון עניינו של נאשם אשר הורשע בעבירות של תקיפת שוטר, העלבת עובד ציבור ואיומים. הנאשם התבקש על ידי שוטר להציג רישיונות נהיגה אך הוא איים על השוטרים, תקף אחד מהם בכך שפתח את דלת הרכב בעוצמה על רגלו והטיח אגרופים באחר. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 5 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 6544/08 **ברדוגו נ' מדינת ישראל** (28.7.08), נידון עניינו של נאשם אשר קילל שוטרים שנכחו בתחנת משטרה ואף הכניס את אצבעו לעינו של אחד השוטרים. על הנאשם הוטל עונש של 15 חודשי מאסר בפועל.

ברע"פ 7641/14 **גהאן אלטורי נ' מדינת ישראל** (30.11.14) נידון עניינה של נאשמת אשר חבטה בלחיו של שוטר, שרטה אותו, תקפה שוטר נוסף וירקה עליו. על הנאשמת הוטלו 30 ימי מאסר.

ברע"פ 25389-10-12 **מטייב נ' מדינת ישראל** (11.6.13) נידון עניינו של נאשם אשר תקף שוטר במספר מכות אגרוף בחזהו וכן איים עליו. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 3 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות.

12. לאור כל זאת, אני בדעה כי מתחם הענישה ההולם את העבירות מושא ענייני, המהוות אירוע אחד, הוא ממאסר מותנה ועד 10 חודשי מאסר. לא התעלמתי מעונש המינימום הקבוע בסעיף 275 ואולם מדובר בעונש שניתן לשאת בו כולו בדרך של מאסר מותנה.

קביעת עונשו של הנאשם

13. עברו של הנאשם מכביד והוא כולל עבירות רכוש רבות, בגין ריצה שישה מאסרים בפועל. הגם שתחתית המתחם שקבעתי כוללת עונש של מאסר מותנה, דעתי היא כי העונש ההולם את העבירות בהן הורשע הנאשם, בשים לב לנתוניו האישיים ובמיוחד עברו הפלילי, אמור לכלול רכיב מאסר בפועל ולו בעבודות שירות. עם זאת, מספר נתונים מטים בעניינו את הכף לעבר הקלה. אפרט להלן את עמדתי.

14. מהמסמכים הרפואיים שהוצגו בפני (ענ/1) כמו גם מעדותה של עדת האופי, עולה שהנאשם מכור לאלכוהול תקופה ארוכה. אציין כי אף אני התרשמתי מכך במהלך הדיונים בהם התייצב לעיתים שיכור לחלוטין, הליכתו הייתה בלתי יציבה ולעיתים לא ניתן היה לתקשר עמו כלל (ראו למשל דברים שציינתי בפרוטוקול צו ההבאה מיום 30.11.16). עם זאת, בדיונים האחרונים ניתן היה להתרשם משינוי ברור אצל הנאשם, למצער מבחינה ויזואלית חיצונית. ברי שאין בכך ערובה לשינוי מהותי ארוך טווח ואולם דומה שמדובר בניצני שינוי ותחילת הבנה בדבר הצורך בשינוי. ניתן להצר על כך שהנאשם לא ביקש לקבל תסקיר מטעם שירות המבחן ומשכך אינני יכול להגיע למסקנה לפיה קיימים סיכויי שיקום ממשיים בעניינו. ואולם, כאמור, קיים שינוי מסוים באופן ניהול חייו כפי שהעידה עדת האופי.

15. עוד אציין כי מגיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם עולה כי העבירה האחרונה שביצע הייתה לפני שלוש שנים. אף העבירה הנוכחית היא מתקופה זו ודומה אפוא שאף נתון זה תומך בהקלה עם הנאשם.

16. נושא נוסף המצדיק התחשבות בנאשם הוא מצבו הרפואי. הנאשם סובל מבעיה נוירולוגית קשה לאחר תאונת דרכים הפוגעת ביציבות ובתנועה. אף הממונה על עבודות השירות ציין כי בשל כך הוא "בלתי כשיר באופן מוחלט לשאת מאסר בעבודות שירות". הפסיקה התמודדה לא אחת עם מצבים בהם העונש ההולם לנאשם הוא מאסר שניתן לשאת בו בעבודות שירות, אך הוא נמצא בלתי כשיר לכך בשל מצבו הבריאותי. בית העליון ציין בנושא כי:

"במובן הערכי אין מצבו של אדם עם מוגבלויות צריך לדעתנו להיות שונה לרעה מזה של כל אדם, לא רק בשל חוק שוויון זכויות לאנשים עם מוגבלויות, תשנ"ח-1998, המדבר (סעיף 2) ב"זכותו להשתתפות שוויונית ופעילה בחברה בכל תחומי החיים", אלא בשל חובת הגינות שאינה טעונה חוק, והיא מעוגנת בערכים אנושיים בסיסיים. הרי לא יתכן, כי אדם עם מוגבלות יאסר במקום שאחר לא יאסר". (רע"פ 1/09 אסרף נ' מדינת ישראל (17.3.10)).

לעניין הימנעות מהטלת מאסר על מי שאינו כשיר לשאת בו בעבודות שירות ראו גם: ע"פ 2383/16 קאעוד תמימי חמזה נ' מדינת ישראל (2.1.17)

17. מצבו הרפואי של הנאשם מצדיק לדעתי התחשבות. אינני סבור שראוי לכלוא את הנאשם בשל מצבו הרפואי בלבד. לו היה הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות, הייתי נכון לאפשר לו לשאת בעונשו בדרך של עבודות שירות וזאת בשל חלופי הזמן, העובדה שלא עבר עבירות מזה שלוש שנים ומאמציו לשינוי אורחות חייו. אינני סבור כי יהיה זה ראוי להחמיר עם הנאשם עד כדי כליאתו - בנקודת הזמן בה הוא מצוי כיום - רק בשל מצבו הרפואי.

18. לאור כך, אני סבור שניתן להסתפק בעניינו של הנאשם בעונש מאסר מותנה בצירוף קנס מתון. עונש זה מצוי בגדרו של מתחם הענישה שקבעתי ומשכך אינני נדרש לשאלה אם נתוניו האישיים מאפשרים (ומצדיקים) חריגה מהמתחם. ההקלה לה זוכה הנאשם נובעת מחוסר יכולתו לבצע עבודות שירות, בשים לב ליתר הנסיבות שפורטו לעיל.

19. לאור כך, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. מאסר למשך ארבע חודשים, בו לא יישא אלא אם יעבור במשך שנתיים עבירה לפי סעיף 274 לחוק העונשין.
- ב. קנס בסך 2,000 ₪. הקנס ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 10.6.17 ובכל 10 לחודש שלאחריו.

קיימת זכות ערעור בתוך 45 יום.

ניתן היום, ד' אייר תשע"ז, 30 אפריל 2017, במעמד הצדדים.